ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

'Εν 'Αθήναις τῇ 4 Μαρτίου 1927 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | 'Αριθμὸς φύλλου 34

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Διατάγματα

Περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου Ὑδρεύσεως Γαργαλιάνων. 1
Περὶ μεταβάσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου Πεταλιδίου εἰς τὴν κωμόπολιν Λογκάν, πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ποινικῶν κτλ. ὑποθέσεων..... 2
Περὶ μεταβάσεως τοῦ Πταισματοδίκου Ἐλασσόνος εἰς τὴν ἕδραν τῆς κοινότητος Τσαριτσαίνης πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ποινικῶν ὑποθέσεων κτλ..... 3
Περὶ παρατάσεως προθεσμίας καθορισμοῦ ὁρίων διοικητικῆς περιφερείας δήμων καὶ κοινοτήτων..... 4
Περὶ ἀποσπάσεως τοῦ χωρίου Βεργαδεΐκα-Πελλάνης καὶ ἀποτελέσεως ἰδίας ἐνορίας..... 5
Περὶ συγχωνεύσεως τῶν ἱερῶν Μονῶν Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ Θεμάτων..... 6
Περὶ ὑπαγωγῆς χωρίων καὶ σχολείων εἰς τὰς ἐκπαιδευτικὰς περιφερείας Ἄρτης καὶ Ἰωαννίνων..... 7
Περὶ ἀνανωρίσεως ὡς γυναικείας Μονῆς τῆς Μονῆς «Τὸ Γεννέθλιον τῆς Θεοτόκου» Ἀμπελακίων..... 8
Περὶ καθορισμοῦ τοῦ χρόνου τῆς ἐνεργείας τῆς πρώτης κληρώσεως τῶν ὁμολογιῶν Δανείου 6 ο/ο τοῦ 1926 Β' Ἀναγκαστικοῦ..... 9
Περὶ ἐγκρίσεως κανονισμοῦ διαιτησιῶν τοῦ ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πατρῶν..... 10
Περὶ παροχῆς ἀδείας ἐφαρμογῆς τῶν εἰδικῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ. 17 Ἰουλίου 1923 εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀνώνυμον ἑταιρείαν Στάνταρτ Ὄϊλ Κόμπανυ..... 11
Περὶ κατατάξεως εἰς ἐθνικὰς βατὰς ὁδοὺς νομοῦ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας ὁδοῦ ἀπὸ Χάνι-Λιβανῆ-Φραγγίστα Γέφυρα Μανώλη εἰς Γέφυραν Τατάρνη. (Ἀναθημοσίευσις).. 12
Περὶ συστάσεως Ταμείου Προνοίας Ἐλαιοπαραγωγῆς Ἀρήνης-Φυγαλείας..... 13
Περὶ συστάσεως Ταμείου Προνοίας Ἐλαιοπαραγωγῆς Ἀνδανείας..... 14
Περὶ κυρώσεως Κανονισμοῦ τῶν ἀσκήσεων Πεζικοῦ (Τεῦχ. Α' καὶ Β')..... 15

Διορθώσεις ἡμαρτημένων

Διόρθωσις ἡμαρτημένων εἰς τὸ Διάταμα «περὶ καταργήσεως τοῦ Ἀρχειοφυλακείου Κυθήρων καὶ θέσεών τινων προσωπικοῦ τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν». 16
Διόρθωσις ἡμαρτημένων εἰς τὸ Δ. «περὶ ἱδρύσεως Τμήματος Χωροφυλακῆς Πετρίλου»..... 17
Διόρθωσις ἡμαρτημένων εἰς τὸ Διάταγμα «περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας τοῦ ἄρθρ. 6 τοῦ ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου 1926 Διατάγματος περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 18 Ἀπριλίου 1926 Ν.Δ.»..... 18
Διόρθωσις ἡμαρτημένων εἰς τὸ Διάταγμα «περὶ ὁρισμοῦ γραφικῶν καὶ μικρῶν ἐξόδων τῶν ὑπηρεσιῶν διευθύνσεως Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ»..... 19

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου Ὑδρεύσεως Γαργαλιάνων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου 3100, ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 93 π. ἔ. πρᾶξιν τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου Γαργαλιάνων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ὑδρεύσεως τῆς κοινότητος Γαργαλιάνων ἱδρύεται ἐν αὐτῇ Εἰδικὸν Ταμεῖον ὑπὸ τὸν τίτλον «Εἰδικὸν Ταμεῖον Ὑδρεύσεως Γαργαλιάνων», ὑπαγόμενον ὡς πρὸς τὰ μὴ διὰ τοῦ παρόντος κανονιζόμενα ἀντικείμενα εἰς τὰς περὶ Ὑδραυλικῶν Ταμείων διατάξεις τοῦ νόμου 2858 καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν αὐτοῦ διαταγμάτων.

Ἄρθρον 2.

Ἡ διοικοῦσα τὸ Ταμεῖον Ἐπιτροπὴ ἀπαρτίζεται ἐκ τοῦ Εἰρηνοδίκου Γαργαλιάνων ὡς προέδρου, τοῦ προέδρου τῆς Κοινότητος, δύο μελῶν ἐκλεγομένων ὑπὸ τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου, ἀλλ' οὐχὶ ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ ἑνὸς ἑτέρου μέλους ὁρισθησομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, προτάσει τοῦ Νομάρχου Μεσσηνίας.

Ἡ ἐπιτροπὴ εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τοῦ προέδρου καὶ δύο ἑτέρων μελῶν.

Ἄρθρον 3.

Πόροι τοῦ Ταμείου ὁρίζονται:

α') Εἰδικὸν τέλος ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων τῶν οἰκοδομῶν τῆς πόλεως Γαργαλιάνων ὁριζόμενον εἰς πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5 ο/ο) ἐπὶ τοῦ βεβαιουμένου δημοσίου φόρου.

β') Πρόσθετον τέλος δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10 ο/ο) ἐπὶ τοῦ δημοσίου τέλους ἐπιτηδεύματος ἐφ' ὅλων τῶν ἐν τῇ πόλει ἀσκουμένων ἐπαγγελμάτων.

γ') Εἰδικὸν τέλος δραχ. δέκα (10) κατὰ χιλιόλιτρον ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου σταφιδοκόρπου τοῦ παραγομένου ἐν τῇ κοινότητι Γαργαλιάνων.

δ') Ἐκούσιαι εἰσφοραί.

Ἄρθρον 4.

Οἱ ὡς ἄνω πόροι ἄρξονται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1927—28, θὰ βεβαιῶνται δέ, οἱ μὲν ἐπιβληθέντες εἰς ποσοστὰ ἐπὶ τῶν

δημοσίων φόρων μετὰ τῶν φόρων τούτων, ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ σταφιδοκάρπου θὰ βεβαιῶται καὶ θὰ εἰσπράττηται καθ' ὃν τρόπον θέλει κανονίσῃ ἐκδοθησόμενον διάταγμα.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Μαρτίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ἀλ. Ζαΐμης

Τὰ Μέλη

Α. Μιχαλακόπουλος, Κ. Ἀγγελόπουλος, Π. Τσαλδάρης, Γ. Καφαντάρης, Γ. Μερκούρης, Ι. Μεταξᾶς, Α. Παπαναστασίου, Μ. Κίρκος, Α. Μαζαράκης, Α. Κανάρης.

(2)

Περὶ μεταβάσεως τοῦ Εἰρηνοδικείου Πεταλιδίου εἰς τὴν κωμόπολιν Λογκᾶν πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ποινικῶν κλπ. ὑποθέσεων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου ΓΦΞΒ', ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ νόμου ΓΧΣΒ', προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, τροποποιοῦντες τὸ ἀπὸ 15 Φεβρουαρίου 1914 Διάταγμα ὁρίζομεν, ὅπως ὁ Εἰρηνοδίκης Πεταλιδίου μεταβαίνῃ δὶς τοῦ μηνός, ἤτοι τὴν πρώτην Πέμπτην τῆς πρώτης καὶ τρίτης ἑβδομάδος ἑκάστου μηνὸς εἰς τὴν κωμόπολιν Λογκᾶν, ἕδραν τοῦ δήμου Αἰπείας πρὸς ἐκδίκασιν τῶν τε ποινικῶν καὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων τοῦ δήμου τούτου.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ Διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Μαρτίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Κ. Ἀγγελόπουλος

(3)

Περὶ μεταβάσεως τοῦ πταισματοδίκου Ἐλασσόνος εἰς τὴν ἕδραν τῆς κοινότητος Τσαριτσαίνης πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ποινικῶν ὑποθέσεων κτλ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου ΓΦΞΒ', ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ νόμου ΓΧΞΒ', προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ὁρίζομεν ὅπως ὁ πταισματοδίκης Ἐλασσόνος μεταβαίνῃ ἑκάστην Πέμπτην τῆς πρώτης καὶ τρίτης ἑβδομάδος ἑκάστου μηνὸς εἰς τὴν ἕδραν τῆς κοινότητος Τσαριτσαίνης πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ποινικῶν ὑποθέσεων τῆς κοινότητος ταύτης, τῆς κοινότητος Ἀραβοσιβίων, ὡς καὶ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰς κοινότητας ταύτας χωρίων Βελεσνίκα καὶ Σκόμπας.

Ἐπίσης ὁρίζομεν ὅπως ὁ αὐτὸς πταισματοδίκης μεταβαίνῃ ἑκάστην Τρίτην καὶ τὴν ἑπομένην ταύτῃ Τετάρτην τῆς δευτέρας ἑβδομάδος ἑκάστου μηνὸς εἰς τὸ χωρίον Δομενίκον πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ποινικῶν ὑποθέσεων τοῦ χωρίου τούτου, ὡς καὶ τῶν χωρίων Ἀμοῦρι, Κονιατσῆς, Παλαιοκάστρου, Ἀναλήψεως, Συκιᾶς, Πραιτωρίου, Βερδικούσης καὶ Μαγούλας.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Φεβρουαρίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Κ. Ἀγγελόπουλος

(4)

Περὶ παρατάσεως προθεσμίας καθορισμοῦ ὁρίων δημοτικῆς περιφερείας Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Ν. Διατάγματος Σεπτεμβρίου 1926 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Παρατείνομεν τὴν προθεσμίαν πρὸς καθορισμὸν τῶν ὁρίων τῆς διοικητικῆς περιφερείας τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ἀγροτικῶν χωρῶν ἐπὶ ἓν εἰσέτι ἔτος ἀρχόμενον ἀπὸ 19 Ἰανουαρίου 1927, ἤτοι ἀπὸ τῆς ἡμέρας λήξεως τῆς διὰ τοῦ Διατάγματος τῆς 11 Ἰανουαρίου 1926 παρατεθείσης προθεσμίας.

Τῷ αὐτῷ Ὑπουργῷ ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Μαρτίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Π. Τσαλδάρης

Περὶ ἀποσπάσεως τοῦ χωρίου Βεργαδέϊκα-Πελλάνης ἀποτελέσεως ἰδίας ἐνορίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει: 1) τὰ ἄρθρα 3, 7, 8 καὶ 99 τοῦ 17 Δεκεμβρίου 1923 Ν. Διατάγματος «περὶ ἐνοριακῶν καὶ ἐφημερίων», καὶ 2) τὴν ὑπ' ἀριθ. 642 ἐ. ἔ. γνώμην Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου Μονεμβασίας καὶ Λακεδαίμονος στηριζομένην εἰς τὴν αἴτησιν τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Βεργαδέϊκα καὶ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ οἰκείου κοινοτικοῦ συμβουλίου, κατὰ πρότασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, διατάσσομεν τάδε:

Τὸ χωρίον Βεργαδέϊκα τῆς κοινότητος Λογκανίκου τοῦ δήμου Πελλάνης ἀποσπώμενον τοῦ χωρίου Λογκανίκου, ἀποτελεῖ ἰδίαν ἐνορίαν μὲ ἐνοριακὸν ναὸν ὁ «Ἅγιος Νικόλαος».

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Μαρτίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργὸς
Α. Ἀργυρὸς

(5)

Περὶ συγχωνεύσεως τῶν Ἱερῶν Μονῶν Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ Θεμάτων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων, διατάσσομεν τάδε:

Συγχωνεύεται ἡ Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου

ρέου) τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κεφαλληνίας μετὰ τῆς ἱ
ᾶς Μονῆς Θεμάτων τῆς αὐτῆς Μητροπόλεως.
ὸς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων
τίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος δια-
ματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Μαρτίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργὸς

Α. Ἀργυρὸς

---

(7)

*ερὶ ὑπαγωγῆς χωρίων καὶ σχολείων εἰς τὰς ἐκπαιδευ-
τικὰς περιφερείας Ἄρτης καὶ Ἰωαννίνων.*

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον 1242β' «περὶ δημοτικῆς ἐκ-
ως», προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμά-
Ὑπουργοῦ, ἐγκρίνοντος τὴν ὑπ' ἀριθ. 84 πρᾶξιν τοῦ Ἐκ-
ευτικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν, ὅπως
χωρία Σκούπα, Τζοέϊστα, Ραψίστα καὶ Βορδὼ ὑπαχθῶσιν
τὴν περιφέρειαν Ἄρτης, εἰς ἣν φυσικῶς ἀνήκουσιν, τὰ δὲ
ία Παντάνασσα, Τριβίνα, καὶ Κουμτζάδες, ὡς συνεχόμενα
ὸ τοῦ κέντρου τῆς ἐκπαιδευτικῆς περιφερείας Πρεβέζης,
χθῶσιν εἰς ταύτην.

Ὁμοίως τὰ σχολεῖα τῶν χωρίων Πραμάντων, Καλαρρυτῶν,
τσούκι, Ραρταναίων καὶ Σκούλπο ἀποσπώμενα ἐκ τῆς ἐκ-
ευτικῆς περιφερείας Ἄρτης ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν ἐκπαιδευ-
ν περιφέρειαν Ἰωαννίνων.

ὸς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουρ-
ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος
τάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Μαρτίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργὸς

Α. Ἀργυρὸς

---

(8)

*ερὶ ἀναγνωρίσεως ὡς γυναικείας Μονῆς τῆς Μονῆς
«Τὸ Γενέθλιον τῆς Θεοτόκου» Ἀμπελακίων.*

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς
ιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων, διατάσσομεν τάδε:

Ἀναγνωρίζεται ὡς Γυναικεία Μονὴ ἡ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητρο-
ει Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως Ἱερὰ Μονὴ «Τὸ Γενέθλιον
Θεοτόκου» Ἀμπελακίων.

ὸς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων
τίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος δια-
ματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Μαρτίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργὸς

Α. Ἀργυρὸς

---

(9)

*ερὶ καθορισμοῦ τοῦ χρόνου τῆς ἐνεργείας τῆς πρώτης
κληρώσεως τῶν ὁμολογιῶν τοῦ δανείου 6 ο/ο τοῦ 1926
Β' Ἀναγκαστικοῦ.*

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 23 Ἰανουαρίου
26 νομοθ. Διατάγματος «περὶ συνάψεως ἀναγκαστικοῦ δα-
ου μέχρι ποσοῦ δραχμῶν 1.250.000.000 καὶ μετατροπῆς
εἰς δάνειον δεκαετὲς μέχρι δραχμῶν 750.000.000 τοῦ ἡμίσεος
τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ ἐνσάκων γραμματίων Ἐθνικῆς Ἀμύνης»
ὡς καὶ τὸ ἀπὸ 2 Φεβρουαρίου 1926 Νομοθετικὸν Διάταγμα
«περὶ καθορισμοῦ τοῦ χρόνου ἐνάρξεως ἐξοφλήσεως τοῦ ἀναγ-
καστικοῦ δανείου 6 ο/ο 1.200 ἑκ. ὡς καὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ διατε-
θησομένου διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν μετὰ λαχνῶν κληρώσεων τοῦ
δανείου», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑ-
πουργοῦ, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Μὴ συντελεσθείσης μέχρι σήμερον ὁλοσχερῶς συνεπείᾳ τε-
χνικῶν λόγων τῆς ἀντallαγῆς τῶν προσωρινῶν τίτλων (ἐπι-
τρόπων) τοῦ δανείου 6 ο/ο τοῦ 1926 Β' Ἀναγκαστικοῦ διὰ
τῶν ὁριστικῶν αὐτοῦ τοιούτων καὶ μὴ καταστάσης οὕτω δυνα-
τῆς τῆς ἐνεργείας κατὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον 1926 τῆς 1ης
κληρώσεως τοῦ δανείου τούτου, ὁρίζομεν ὅπως ἡ κλήρωσις
αὕτη ἐνεργηθῇ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1927 καὶ
καθ' ἡμέραν ὁρισθησομένην δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκο-
νομικῶν Ὑπουργοῦ.

Αἱ εἰς τὸ ἄρτιον κληρωθησόμεναι κατὰ τὴν ὡς ἄνω κλή-
ρωσιν ὁμολογίαι ὡς καὶ αἱ εἰδικαὶ λαχνοὶ τῆς αὐτῆς κληρώ-
σεως θέλουσιν ἐξοφληθῇ μετὰ ἕνα μῆνα ἀπὸ τῆς κληρώσεώς
των.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνα-
τίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγ-
ματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Μαρτίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς

Γ. Καφαντάρης

---

(10)

*Περὶ ἐγκρίσεως κανονισμοῦ διαιτησιῶν τοῦ Ἐμπορικοῦ
Ἐπιμελητηρίου Πατρῶν.*

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 50 τοῦ νόμου 184, προτάσει
τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, μετὰ
γνωμοδότησιν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πατρῶν, ἀποφα-
σίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἐγκρίνομεν κανονισμὸν διαιτησιῶν τοῦ μνημονευθέντος Ἐπι-
μελητηρίου, τὸν παρατιθέμενον:

Κανονισμὸς Διαιτησίας Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ
Ἐπιμελητηρίου Πατρῶν.

Ἄρθρον 1.

Πρὸς ἐνέργειαν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 40 τοῦ νόμου 184, ὡς
ἐπροποποιήθη οὗτος ὑπὸ τοῦ νόμου 1863 καὶ τοῦ ἀπὸ 2 Νοεμβρίου
1923 Νομοθ. Διατάγματος, Διαιτηταὶ δύνανται νὰ ἐκλεγῶσιν
ὑπὸ τῶν διαφερομένων ἢ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου μόνον
ἐκ τοῦ εἰδικοῦ καταλόγου τοῦ συνταχθησομένου ἀνὰ διετίαν καὶ
ἐγκρινομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐπιμελητη-
ρίου. Ἐν τῷ καταλόγῳ δύνανται νὰ περιληφθῶσι μέλη τοῦ Ἐπι-
μελητηρίου καὶ ἄλλα πρόσωπα κατάλληλα, κρινόμενα ὑπὸ τοῦ
Δ. Συμβουλίου τοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ μὴ ἔμποροι ἔτι.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὁρίζων κατὰ τὰ ἄρθρα 44
καὶ 45 τοῦ Νόμου Διαιτητὰς ἢ ἐπιδιαιτητὴν ἐκλέγει κατὰ
προτίμησιν πρόσωπα ἀνήκοντα εἰς τὸν κλάδον τοῦ ἐμπορίου ἢ
τῆς βιομηχανίας εἰς ἣν ἀνήκει ἡ διαιτητικῶς κριτέα ὑπόθεσις.

Ἄρθρον 2.

Τὸ Ἐπιμελητήριον ὁρίζει ἐκ τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ κατὰ
προτίμησιν τὸν ἔχοντα νομικὴν μόρφωσιν, ὅστις χρησιμεύει ὡς
ὡς γραμματεὺς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Νόμου Διαιτητι-
κῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν Διαιτητῶν, συντάσσει τὰ σχετικὰ ἔγ-

γράφα καὶ πρωτόκολλα καὶ τηρεῖ τὸ ἀρχεῖον τῶν διαιτησιῶν καὶ βιβλία συμβιβασμῶν καὶ ἀποράσεων, παραλαμβάνει τὰ εἰς αὐτὸν παραδιδόμενα παρὰ τῶν μελῶν σχετικὰ μὲ τὴν διαιτησίαν ἀποδεικτικὰ καὶ ἄλλα ἔγγραφα, ἀριθμεῖ ταῦτα καὶ παρέχει ἀπόδειξιν παραλαβῆς των, ὑπέχει δὲ ἀτομικὴν εὐθύνην διὰ τὴν τυχὸν ἀπώλειαν ἢ φθορὰν τούτων, δύναται ὅμως νὰ ὁρίσῃ καὶ ὡς γραμματέα καὶ ἕνα τῶν ὑπογραμματέων πολυμελοῦς δικαστηρίου.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὰ διάδικα μέρη, ὅπως ἔγγραφα ἢ βιβλία περιέχοντα κατὰ τὴν κρίσιν των, μυστικὰ τῆς ἐπιχειρήσεώς των, καταθέτωσιν ἀντὶ τοῦ γραμματέως παρὰ τῷ Προέδρῳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὑποχρεουμένῳ πρὸς φύλαξιν τούτων.

Τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων καὶ βιβλίων ἐπιτρέπεται νὰ λάβωσι γνῶσιν μόνον οἱ διάδικοι καὶ οἱ διαιτηταὶ καὶ οὗτοι δὲ μόνον καθ' ἃ μέρη σχετίζονται ταῦτα πρὸς τὴν ἐπίδικον διαφοράν, ἀπαγορευομένης πάσης τούτων ἀνακοινώσεως.

Ἄρθρον 3.

Οἱ διαιτηταὶ συνέρχονται ἐν τινι τῶν αἰθουσῶν τοῦ Ἐπιμελητηρίου, (ἐκτὸς ἂν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὁρίσῃ ἄλλον πρὸς τοῦτο τόπον).

Κατὰ τὰς συζητήσεις τῆς ὑποθέσεως δὲν δύνανται νὰ παρίστανται εἰμὴ μόνον οἱ διάδικοι ἢ οἱ ἀντιπρόσωποι τούτων, ὁ Ἐπιδιαιτητὴς καὶ ὁ γραμματεύς.

Παρισταμένης ἀνάγκης πρὸς ἐξέτασιν δι' αὐτοψίας ἀντικειμένου τινὸς ἔχοντος οὐσιώδη σημασίαν, κατὰ τὴν κρίσιν τῶν διαιτητῶν εἰς τὴν ἐπίδικον ὑπόθεσιν, δύνανται νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸν τόπον ἔνθα εὑρίσκεται τοῦτο, ἐφ' ὅσον ἡ προσκόμισίς του ὑπὸ τῶν μερῶν εἶναι δύσκολος ἢ πολυδάπανος.

Ἄρθρον 4.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 41 αἴτησις ἢ αἱ δηλώσεις ἐν γένει τῶν μερῶν ὑποβάλλονται τῷ Ἐπιμελητηρίῳ εἰς διπλοῦν.

Κατοικοῦντος ἢ διαμένοντος τοῦ ἑνὸς τῶν μερῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, χωρὶς νὰ ἔχῃ διορισθῇ εἰδικὸς διὰ τὴν διαιτησίαν ἀντιπρόσωπός του, δέον ἐν τῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 43 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 41 ὑποβαλλομένῃ τῷ Προέδρῳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου αἰτήσει, ν' ἀναγράφηται ἐκτὸς τῆς πόλεως ἐν ᾗ διαμένει ὁ καθ' οὗ ἡ αἴτησις, καὶ ἡ ἀκριβὴς αὐτοῦ διεύθυνσις, ὁ δὲ Πρόεδρος, λαμβάνων τὴν αἴτησιν, ὀφείλει ἀμέσως ν' ἀνακοινώσῃ ταύτην τῷ καθ' οὗ αὕτη (ἀνεξαρτήτως τῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 43 καὶ 46 ἐπιβαλλομένης τῷ αἰτοῦντι ὑποχρεώσεως πρὸς ἀνακοίνωσιν τῷ καθ' οὗ ἡ αἴτησις) διὰ τῆς ταχυτέρας ὁδοῦ, φροντίζων νὰ πληροφορηθῇ περὶ τῆς ἀσφαλοῦς εἰς τοῦτον ἐπιδόσεως.

Ἄρθρον 5.

Πᾶσαι αἱ αἰτήσεις, δηλώσεις, κλήσεις καὶ λοιπὰ ἐν γένει ἔγγραφα τῆς διαδικασίας, τὰ ἀπευθυνόμενα εἴτε παρὰ τῶν διαδίκων πρὸς ἀλλήλους, τοὺς μάρτυρας καὶ πραγματογνώμονας, εἴτε παρὰ τῶν διαιτητῶν πρὸς τοὺς διαδίκους, μάρτυρας καὶ πραγματογνώμονας, περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀνακοινώσεως τῶν ὁποίων δὲν προνοεῖ εἰδικῶς ὁ νόμος, ὑποβάλλονται εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὅστις μεριμνᾷ περὶ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῶν διά τινος τῶν κλητήρων τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀνακοινοῦνται καὶ τὰ ἔγγραφα τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου, τὰ πρὸς οἱονδήποτε ἀπευθυνόμενα καὶ σχετικὰ πρὸς τὴν διαιτησίαν.

Τὸ ἔγγραφον ἐγχειρίζεται εἴτε πρὸς ὃν ἀπευθύνεται τοῦτο προσωπικῶς εἴτε πρός τινα τῶν συνοίκων ἢ ὑπαλλήλων τοῦ γραφείου του ἢ πρὸς τὸν εἰδικῶς διὰ τὴν περὶ ἧς πρόκειται διαιτησίαν ἀντιπρόσωπόν του.

Ἡ ἐγχείρισις τοῦ ἐγγράφου βεβαιοῦται δι' ἐκθέσεως τοῦ ἐπιδόσαντος κλητῆρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἣν προσυπογράφει ὁ παραλαβὼν τὸ ἔγγραφον.

Περὶ τῆς τυχὸν ἀρνήσεως τῆς παραλαβῆς, ἢ τῆς ἀρνήσεως πρὸς συνυπογραφὴν τῆς ἐκθέσεως, γίνεται μνεία ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ κλητῆρος.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων προτεινομένη ἐξαίρεσις διαιτητοῦ, ἀναπληρωτοῦ του, τρίτου Διαιτητοῦ ἢ ἐπιδιαιτητοῦ, κρίνεται ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 13 Διαιτητικῆς Ἐπιτροπῆς καλουμένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐντὸς 48 ὡρῶν, καὶ ἀποφαινομένης ἐντὸς 3 ἡμερῶν.

Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς γνωστοποιεῖται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐντὸς 48 ὡρῶν, ἐφ' ὅσον δέ τις τούτων κατοικεῖ ἢ διαμένει ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Ἐπιμελητηρίου, τηλεγραφικῶς.

Ἄρθρον 7.

Ὁ ὁπωσδήποτε ἀναπληρῶν τὸν ὁριστικὸν διαιτητὴν συνεχίζει τὴν ὑπόθεσιν εἰς ὃ σημεῖον εἶχεν αὕτη διακοπῇ ἕνεκα τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ πρώτου διαιτητοῦ, καθίσταται δὲ ἐνήμερος αὐτῆς ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε προσαχθέντων στοιχείων. Μόνον δὲ ἐν ἀπολύτῳ ἀδυναμίᾳ αὐτοῦ, κατὰ τὴν κρίσιν του, νὰ πληροφορηθῇ λεπτομερῶς περὶ τῆς ὑποθέσεως ἐπιτρέπεται ἡ ἐπανάληψις τῆς διαδικασίας ἢ μέρους αὐτῆς ἐνώπιον αὐτοῦ.

Ἄρθρον 8.

Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς τῶν ὁριστικῶς ἐκλεγέντων καὶ ἀποδεχθέντων διαιτητῶν, ὁρίζει ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἡμέραν καὶ ὥραν πρὸς συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, ἣν πρὸ τριῶν τοὐλάχιστον ἡμερῶν γνωστοποιεῖ εἰς τοὺς διαιτητάς, τρίτον διαιτητὴν καὶ ἐπιδιαιτητήν.

Ἄρθρον 9.

Ἐὰν οἱ ἐνδιαφερόμενοι δὲν συνεφώνησαν περὶ τὸν διορισμὸν τοῦ τρίτου διαιτητοῦ καὶ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ διορίζουσι τούτους οἱ διαιτηταὶ καὶ τούτων μὴ συμφωνούντων ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Προκειμένης διαιτησίας μεταξὺ ἐμπόρου καὶ ἐπαγγελματίου, διαφωνούντων δὲ τῶν διαιτητῶν ὡς πρὸς τὸν διορισμὸν τοῦ τρίτου διαιτητοῦ καὶ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ, τούτους θέλει διορίζει ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐκείνου, τοῦ ὁποίου μέλος εἶνε ὁ πρῶτος ζητήσας τὴν διαιτησίαν. Πρὸς πρόληψιν ἀμφισβητήσεων περὶ τοῦ τίς ὁ πρῶτος ζητήσας τὴν διαιτησίαν θέλει ἀναγράφεσθαι ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τῆς διαιτησίας ἡ ὥρα τῆς ὑποβολῆς αὐτῆς.

Ἄρθρον 10.

Οἱ διάδικοι παρίστανται αὐτοπροσώπως, τῆς δι' ἀντιπροσώπου ἐγγράφως διοριζομένου παραστάσεώς των, ἐπιτρεπομένης μόνον ἕνεκα ἀσθενείας ἢ ἄλλων λόγων κρινομένων ὡς σοβαρῶν ὑπὸ τῶν διαιτητῶν.

Ὁ ἀντιπρόσωπος δέον νὰ ἦ συνεταῖρος ἢ ὑπάλληλος τοῦ διαδίκου ἢ καὶ ἄλλος τις ἐν τῇ τελευταίᾳ ὅμως περιπτώσει δέον οὗτος ἀπαραιτήτως νὰ ἦ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πατρῶν.

Ὁ διορισμὸς τοῦ ἀντιπροσώπου γίνεται δι' ἁπλῆς ἐπιστολῆς ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Ἄρθρον 11.

Μὴ ἐμφανισθέντων ἀμφοτέρων τῶν διαδίκων κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν δικάσιμον καὶ διὰ δευτέραν φορὰν ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης ἄνευ προηγουμένης παρ' ἀμφοτέρων δικαιολογήσεως, κρινομένης ἐπαρκοῦς ὑπὸ τῶν διαιτητῶν, θεωρεῖται ἡ διαιτησία ὡς ματαιωθεῖσα.

Ἀπολειπομένου τινὸς τῶν διαδίκων ἄνευ προηγουμένης δικαιολογίας, κρινομένης ἐπαρκοῦς ὑπὸ τῶν διαιτητῶν, ἡ ὑπόθεσις δύναται νὰ συζητηθῇ καὶ ἐρήμην τούτου.

Οἱ διαιτηταὶ προσπαθοῦν ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει νὰ συλλέξωσι καὶ οἱκοθεν πᾶν στοιχεῖον τεῖνον πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας, ἐπιβάλλοντες ἐν ἀνάγκῃ καὶ οἱανδήποτε κρίνωσιν ἀπόδειξιν, μὴ θεωρουμένης τῆς αἰτήσεως τοῦ παρισταμένου ἐκ τῶν μερῶν, συνεπείᾳ τῆς ἀπουσίας τοῦ ἑτέρου, ὡς ὁμολογημένης.

Δύναται δὲ τὸ Διαιτητικὸν Δικαστήριον ἂν κρίνῃ ἀναγκαῖον νὰ ἀναβάλῃ τὴν ἐξέτασιν δι' ἑτέραν ἡμέραν, παραγγέλλον τὴν ἐκ νέου κλήτευσιν τοῦ ἀπολειπομένου. Ἐν ᾗ περιπτώσει

καὶ κατὰ τὴν νέαν δικάσιμον, ἥτις δὲν δύναται νὰ ἀρίσταται τῆς πρώτης πλέον πὼν 8 ἡμερῶν, ἐὰν παραστῇ ὁ ἀπολειπόμενος, οἱ διαιτηταὶ προβαίνουσιν εἰς τὴν περαιτέρω διάγνωσιν τῆς διαφορᾶς καὶ ἐρήμην αὐτοῦ κατὰ τ' ἄνω εἰρημένα.

Ἄρθρον 12.

Τὴν διεύθυνσιν τῆς συζητήσεως θὰ ἔχῃ ὁ τρίτος διαιτητὴς ὅστις δίδει καὶ ἀφαιρεῖ τὸν λόγον εἰς τοὺς μάρτυρας, πραγματογνώμονας καὶ διαδίκους, ὑποχρεουμένους νὰ τηρῶσι κατὰ τὴν συζήτησιν εὐκοσμίαν καὶ ἡσυχίαν.

Ὁ τυχὸν παρεκτρεπόμενος ἐκ τῶν διαδίκων κατὰ τὴν συζήτησιν ἐνώπιον τῶν διαιτητῶν, δύναται νὰ ἀπομακρυνθῇ τῆς αἰθούσης τῆς συνεδριάσεως ἐντολῇ τοῦ διευθύνοντος τὴν συζήτησιν, ἐξακολουθοῦσαν καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, θεωρουμένην δὲ ὡς διεξαχθεῖσαν κατ' ἀντιμωλίαν ἀμφοτέρων.

Ἄρθρον 13.

Ὁ ἐπιδιαιτητὴς, ἐφ' ὅσον θὰ παρίστατο κατὰ τὴν συζήτησιν παρακολουθεῖ τὴν συζήτησιν μὴ μετέχων ὅμως τῶν διασκέψεων τῶν διαιτητῶν.

Ἐπελθούσης τυχὸν ἰσοψηφίας μεταξὺ τῶν διαιτητῶν προσκαλεῖται εἰς νέαν διάσκεψιν καὶ ὁ ἐπιδιαιτητής. Ἀπόφασις τῶν διαιτητῶν θεωρεῖται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ κατὰ σχετικὴν ἢ ἀπόλυτον πλειοψηφίαν ληφθεῖσα μεταξὺ τούτων καὶ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ.

Καταμεριζομένων τυχὸν τῶν ψήφων εἰς δύο ἀντιθέτους ἰσοψήφους μερίδας ἐπικρατεῖ ἡ ἀπόφασις τῆς μερίδος εἰς ἣν προσετέθη ὁ ἐπιδιαιτητής.

Τῶν τεσσάρων δὲ διαιτητῶν ἐχόντων ἰδίαν γνώμην ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ.

Ἄρθρον 14.

Οἱ διαιτηταὶ πρὶν ἢ ἐπιληφθῶσι τῆς ἐκδικάσεως τῆς ὑποθέσεως ἀποπειρῶνται νὰ συμβιβάσωσι τὰ διάδικα μέρη.

Περὶ τοῦ ἐπιτευχθέντος συμβιβασμοῦ συντάσσεται ἔκθεσις εἰς διπλοῦν ὑπογραφομένη ὑπὸ τῶν διαιτητῶν καὶ τῶν διαδίκων καὶ κηρύσσεται ἐκτελεστὴ, συμφώνως τοῖς ἄρθροις 50 τοῦ νόμου 184, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 2 Νοεμβρίου 1923 Νομ. Διατάγματος καὶ 124 καὶ ἑπ. τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρον 15.

Μὴ ἐπιτευχθείσης συμφωνίας προβαίνει ἡ συζήτησις τῆς ὑποθέσεως, οἱ δὲ διάδικοι ἀναπτύσσουσι προφορικῶς τοὺς ἰσχυρισμούς των ὑποβάλλοντες καὶ τὰ τυχὸν μὴ ὑποβεβλημένα πρότερον ὑπομνήματά των.

Ἄρθρον 16.

Ὁ γραμματεὺς κρατεῖ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως τῶν διαιτητῶν, ἐν οἷς ἀναγράφει τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς συνεδριάσεως, τὰ ὀνόματα τῶν διαιτητῶν, τρίτου διαιτητοῦ καὶ ἐπιδιαιτητοῦ, τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων ἢ ἀντιπροσώπων των ἢ τὴν παρατήρησιν ὅτι δὲν ἐνεφανίσθησαν, περιλήψιν διαλαμβάνουσαν τὰ οὐσιώδη τῆς συζητήσεως, καθὼς καὶ τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῶν διαδίκων, καὶ σύντομον μνείαν παντὸς οὐσιώδους συμβάντος ἐν τῇ συνεδριάσει. Τὸ πρακτικὸν τοῦτο ὑπογράφεται παρὰ τῶν διαιτητῶν.

Ἄρθρον 17.

Τὰ θέματα καὶ τὰ μέσα τῆς ἀποδείξεως ὁρίζουσιν οἱ διαιτηταὶ κατ' ἰδίαν κρίσιν, μὴ ὑποβαλλόμενοι εἰς οὐδένα περιορισμόν, δυνάμενοι νὰ ἐξετάσωσι καὶ μάρτυρας, οὓς ἐγκρίνουσι, καίτοι μὴ προταθέντες ὑπὸ τῶν διαδίκων.

Οἱ μάρτυρες προτείνονται ὑπὸ τῶν διαδίκων ἢ προσκαλοῦνται ὑπὸ τῶν διαιτητῶν, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 5 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα, πρὸς ἐξέτασιν καθ' ἡμέραν καὶ ὥραν ὁριζομένην ὑπὸ τῶν διαιτητῶν καὶ ἀνακοινουμένην εἰς πάντας τοὺς διαδίκους.

Οἱ διαιτηταὶ δύνανται, μὴ συμφωνούντων τῶν διαδίκων, εἴτε ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα, εἴτε τὸν ἀριθμὸν τῶν πραγματογνωμόνων, νὰ ὁρίσωσιν οἱκοθεν τοιούτους, ὁρίζουσι δὲ κατ' οἰκείαν κρίσιν καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν δυνάμενοι νὰ διορίσωσι καὶ ἕνα μόνον.

Ἄρθρον 18.

Οἱ διαιτηταὶ δύνανται οἱκοθεν, εἴτε συνεπείᾳ αἰτήσεως τῶν διαδίκων, νὰ διατάξωσιν ἐὰν ἐγκρίνωσι τὴν προηγουμένην ὅρκισιν τῶν πραγματογνωμόνων ἢ μαρτύρων.

Ἡ ὅρκισις δύναται νὰ γίνῃ καὶ ἐνώπιον τῶν διαιτητῶν κατὰ τὴν ὥραν τῆς συνεδριάσεως.

Μνεία τῆς ὁρκίσεως ὡς καὶ ἡ κατάθεσις τοῦ ὁρκισθέντος καταχωρεῖται εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως.

Ἄρθρον 19.

Περὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων, πραγματογνωμόνων, τῆς διεξαχθείσης αὐτοψίας συντάσσεται ἰδιαιτέρα ἑκάστοτε ἔκθεσις, ἀναγράφουσα τὴν ἡμέραν, τὴν ὥραν καὶ τὸν τρόπον τῆς πράξεως, τὰ ὀνόματα τῶν παραστάντων καὶ τὸ ἀντικείμενον ἢ ἀφορᾷ.

Ἡ ἔκθεσις αὕτη ὑπογράφεται παρὰ τῶν λαβόντων μέρος εἰς ταύτην προσώπων, γινομένης μνείας τοῦ λόγου δι' ὃν τις ἐκ τῶν μετασχόντων τῆς πράξεως ἠρνήθη νὰ ὑπογράψῃ.

Ἄρθρον 20.

Τὸν ἐναγόμενον ἢ ἀντεπαγόμενον ὅρκον δύνανται νὰ ἐπιβάλωσιν ἢ μὴ οἱ διαιτηταὶ κατὰ τὴν κρίσιν των, δυνάμενοι νὰ ἐπιβάλωσιν οἱκοθεν εἰς ἕνα τῶν διαδίκων ἢ ἀναπληρωματικὸν ἢ ἀπαλλακτικὸν ὅρκον.

Ὁ διάδικος ὀφείλουσι νὰ δώσωσι τὸν ὅρκον ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῶν διαιτητῶν ταχθείσης προθεσμίας.

Οἱ διαιτηταὶ ἢ ὁ Πρόξενος, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ δοθῇ ὁ ὅρκος, δύνανται πρὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς προθεσμίας νὰ παρατείνωσι ταύτην πρὸς δόσιν αὐτοῦ ἐὰν συντρέχει περίπτωσις κατὰ τὴν κρίσιν των. Οἱ δὲ διαιτηταὶ δύνανται καὶ μετὰ τὴν ἔκπνευσιν τῆς πρὸς δόσιν τοῦ ὅρκου προθεσμίας νὰ τάξωσι καὶ νέαν τοιαύτην, ἐν ᾗ περιπτώσει πείθονται κατὰ τὴν κρίσιν των ὅτι συντρέχει περίπτωσις ἀνυπερβλήτου κωλύματος πρὸς ἐμπρόθεσμον δόσιν τοῦ ὅρκου.

Ἡ μὴ δόσις τοῦ ἐπιβληθέντος ὅρκου δὲν ἀποτελεῖ πάντοτε ὁμολογίαν ὑποχρεωτικὴν διὰ τοὺς διαιτητάς.

Ἄρθρον 21.

Ὁ ὅρκος δίδεται αὐτοπροσώπως ὑπὸ τῶν διαδίκων, προκειμένου δὲ περὶ Ἑταιρειῶν ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων, ὑπὸ τοῦ νομίμως ἐκπροσωποῦντος αὐτὰ ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου, οὐχὶ δημοσίᾳ συνεδριάζοντος ἢ προξένου τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς τοῦ ὁρκιστέου διαδίκου, μάρτυρος ἢ πραγματογνώμονος.

Οἱ διαιτηταὶ ὑποβάλλουσιν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἔγγραφον περιέχον, προκειμένου μὲν περὶ ὅρκου διαδίκου τὸ ὄνομα κλπ. τοῦ ὁμόσαντος, τὴν ταχθεῖσαν πρὸς δόσιν τοῦ ὅρκου ἡμέραν καὶ ὥραν, ὡς καὶ τὸ θέρα τοῦ ὅρκου συγκεκριμένως διατετυπωμένον.

Προκειμένου δὲ περὶ ὅρκου μαρτύρων καὶ πραγματογνωμόνων, καθορίζεται ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῶν διαιτητῶν ἡ ὑπόθεσις καὶ τὸ ἀντικείμενον ἐφ' οὗ θὰ ἐξετασθῶσιν οὗτοι.

Ἀντίγραφον τοῦ ἐγγράφου τούτου τῶν διαιτητῶν ἀποστέλλει ἀμελητὶ ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου δι' ἐγγράφου του πρός τε τοὺς διαδίκους, τοὺς πραγματογνώμονας καὶ τοὺς τυχὸν ἄνευ προτάσεως τῶν διαδίκων προσκληθέντας πρὸς ἐξέτασιν μάρτυρας καὶ πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην ἢ πρόξενον, παρακαλῶν τούτους ὅπως δεχθῶσι τὸν ὅρκον τῶν διαδίκων, μαρτύρων ἢ πραγματογνωμόνων.

Κατὰ τὴν δόσιν τοῦ ὅρκου δύνανται νὰ παρίστανται, μὴ ἀπαιτουμένης προσκλήσεώς του πρὸς τοῦτο, καὶ ὁ ἀντίδικος τοῦ ὁμόσαντος.

Ἀντιρρήσεις κατὰ τῆς ὁρκοδοσίας ἐπιτρέπονται μόνον ἐνώπιον τῶν διαιτητῶν, οὐχὶ δὲ καὶ τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ προξένου,

Περὶ τῆς ὁρκοδοσίας τῶν μαρτύρων, πραγματογνωμόνων ἢ διαδίκων συντάσσεται πρᾶξις τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ προξένου, ἀποστέλλεται δὲ αὕτη εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐντὸς 48 τὸ βραδύτερον ὡρῶν ἀπὸ τῆς ὁρκοδοσίας, ὅστις διαβιβάζει ταύτην ἀμελητὶ πρὸς τοὺς διαιτητάς.

Ἄρθρον 22.

Ἀπολειπομένων τῆς ὁρκοδοσίας μαρτύρων ἢ πραγματογνώμων, κρίνουσιν οἱ διαιτηταὶ ἂν πρέπῃ νὰ διορισθῶσιν ἄλλοι πραγματογνώμονες ἢ ἂν πρέπῃ νὰ δεχθῶσι πρὸς ἐξέτασιν ἀνωμοτεὶ τοὺς μάρτυρας τοὺς κωλυθέντας ὁπωσδήποτε νὰ ὀμόσωσιν ἢ ἂν πρέπει νὰ ζητήσωσι καὶ πάλιν τὴν ὅρκισίν των.

Ἄρθρον 23.

Ἡ ὅρκισις τοῦ διαδίκου, μάρτυρος ἢ πραγματογνώμονος κατοικούντων εἰς μέρη ἔνθα λειτουργοῦσιν Ἑλληνικὰ Προξενικὰ Δικαστήρια, ἐνεργεῖται παρὰ τούτων, ἀπευθυνομένου τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου εἰς ταῦτα οὐχὶ εἰς τοὺς Προξένους.

Ἀποφασισθείσης τῆς ὁρκίσεως ἀλλοδαπῆ, κατοικούντος ἢ διαμένοντος ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἢ προκειμένου περὶ ἡμεδαποῦ, κατοικοῦντος ἢ διαμένοντος εἰς μέρος ἔνθα δὲν ὑπάρχει Ἑλληνικὴ Προξενικὴ Ἀρχή, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου διαβιβάζει εἰς τὸν Πρόεδρον Πρωτοδικῶν Πατρῶν τὴν πρὸς ὅρκισιν πρόσκλησιν τῶν διαιτητῶν μὲ τὴν παράκλησιν, ὅπως διαβιβάσῃ ταύτην διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς τὸ ὑποδειχθησόμενον αὐτῇ ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὡς ἁρμόδιον Δικαστήριον τῆς διαμονῆς τοῦ ὁρκιστέου διαδίκου μάρτυρος ἢ πραγματογνώμονος, μὲ τὴν παράκλησιν, ὅπως δεχθῇ τούτους πρὸς ὅρκισιν.

Ἐν ᾗ περιπτώσει τὸ ἁρμόδιον ἀλλοδαπὸν δικαστήριον δὲν κωλύεται ἐκ τῶν νόμων τοῦ τόπου του νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν παράκλησιν ταύτην καὶ ἄνευ μεσολαβήσεως Ἑλληνικοῦ δικαστηρίου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου δύναται ν' ἀποταθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο εἴτε ἀμέσως εἴτε διὰ τοῦ Ἕλληνος Προξένου.

Ἄρθρον 24.

Οἱ μάρτυρες ἐξετάζονται ἐνώπιον τῶν διαιτητῶν, ἐκτὸς ἐὰν κατοικῶσιν ἢ διαμένωσιν ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὅτε οἱ διαιτηταὶ δύνανται νὰ ἀναθέσωσι τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν ἐν μὲν τῇ ἡμεδαπῇ εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην τοῦ τόπου τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς των, ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ εἰς τὸν Πρόξενον ἢ Προξενικὸν Δικαστήριον.

Τὰ αὐτὰ ἐφαρμόζονται προκειμένου καὶ περὶ τῆς καταθέσεως τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Ἐπιμελητηρίου διεξαχθείσης πραγματογνωμοσύνης. Ἐὰν ἡ κατὰ νόμον προθεσμία δὲν ἀρκεῖ, διὰ τὴν διάγνωσιν τῆς διαφορᾶς καὶ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως, οἱ διαιτηταὶ δύνανται νὰ ζητήσωσι παράτασιν τῆς προθεσμίας καὶ ὡς ὁρίζει τὸ ἄρθρον 47 τοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 25.

Περαιωθείσης τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω διαδικασίας καὶ προσαχθέντων πάντων τῶν κατὰ τὴν κρίσιν τῶν διαιτητῶν ἀναγκαίων στοιχείων, ὅπως κρίνωσιν ὁριστικῶς ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως, συνέρχονται οὗτοι πρὸς διάσκεψιν μὴ παρισταμένων τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ καὶ τοῦ γραμματέως.

Ὁ νεώτερος ἐκ τῶν διαιτητῶν κρατεῖ σημείωμα τῶν αἰτιολογιῶν καὶ διατακτικοῦ τῆς ἀποφάσεως, ὅπερ παραδίδεται εἰς τὸν γραμματέα πρὸς σύνταξιν τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως.

Προκυπτούσης διαφωνίας μεταξὺ τῶν διαιτητῶν κατὰ τὸ στάδιον τῆς διαδικασίας ἐπὶ παρεμπίπτοντος ζητήματος, καλεῖται ὁ ἐπιδιαιτητὴς διὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου πρὸς ἐπίλυσιν τῆς διαφωνίας ταύτης.

Διαφωνούντων δὲ τῶν διαιτητῶν ὡς πρὸς τὴν ἐκβατέαν ὁριστικὴν ἀπόφασιν, προσκαλεῖται ὁ γραμματεὺς καὶ συντάσσει ἔκθεσιν περὶ τῆς διαφωνίας, ἄνευ μνείας τῆς γνώμης ἑκάστου τούτων. Ἡ ἔκθεσις ὑπογραφομένη ὑπὸ τῶν διαιτητῶν, ὑποβάλλεται ἀμελητὶ εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὅστις ἐντὸς 48 ὡρῶν καλεῖ τοὺς διαιτητὰς καὶ ἐπιδιαιτητὴν εἰς νέαν διάσκεψιν, καθ' ἣν ἀποφαίνεται ὁ ἐπιδιαιτητής, συνταχθέντος ὑπὸ τούτου τοῦ σημειώματος τῆς αἰτιολογήσεως καὶ διατακτικοῦ τῆς ὑπὸ τοῦ γραμματέως συνταχτέας ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 26.

Ἡ ἀπόφασις τῶν διαιτητῶν συντάσσεται ἐγγράφως κατὰ τὸν τύπον τῶν Δικαστικῶν ἀποφάσεων, περιέχει δὲ ἀπαραιτήτως: 1) Τὰ ὀνόματα τῶν διαιτητῶν, τρίτου διαιτητοῦ καὶ ἐπιδιαιτητοῦ, τῶν λαβόντων μέρος εἰς τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως καὶ ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως (γενομένης μνείας ἂν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συζητήσεως τῆς ἀποφάσεως ἐγένετο ἀναπλήρωσις τοῦ ὁριστικοῦ διαιτητοῦ). 2) Τὰ ὀνόματα τῶν διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων μὲ τὴν παρατήρησιν ἂν οὗτοι ἐνεφανίσθησαν ἢ ὄχι. 3) Σημείωσιν τῆς ὑπὸ δίκην ὑποθέσεως, ἤτοι ἔκθεσιν περιληπτικὴν καὶ κατὰ διηγηματικὸν τρόπον συντεταγμένην. 4) Τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς εἰς ἀξίαν. 5) Τὸ αἰτιολογικὸν (ἐφ' ὅσον δὲν συνεφωνήθη ὑπὸ τῶν μερῶν ἡ ἔκδοσις ἀναιτιολογήτου ἀποφάσεως). 6) Τὸ διατακτικόν, περιέχον τὴν ἀπόφασιν τῶν διαιτητῶν δι' ἧς γίνεται δεκτὴ ἢ ἀπορρίπτεται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἡ αἴτησις ἢ ἀνταγωγὴ (ὁσάκις ἐπετράπη ἡ συνεκδίκασίς της).

Ἄρθρον 27.

Ἡ ἀπόφασις τῶν διαιτητῶν θεωρεῖται ὡς ἐκδεδομένη καὶ διὰ τοῦτο ἀμετάκλητος ἅμα ὑπογραφῇ παρὰ τούτων τὸ περὶ ταύτης ἔγγραφον εἰς διπλοῦν κατὰ τὸ ἄρθρον 51 τοῦ νόμου, μὴ ἀπαιτουμένης τῆς ἐνώπιον τῶν διαδίκων ἀναγνώσεως αὐτῆς.

Ἡ ἀπόφασις καὶ τὰ σχετικὰ πρὸς ταύτην ἔγγραφα φυλάσσονται ἐν τῷ ἀρχείῳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐπὶ δεκαετίαν, ἐκτὸς ἐκείνων ἅτινα ἐθεωρήθησαν ὑπὸ τοῦ προέδρου ὡς ἀποδοτέα καθ' ὃ ἀπαραίτητα εἰς τοὺς προσαγαγόντας ταῦτα διαδίκους.

Παρὰ τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐκδίδονται, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων, ἐπίσημα ἀντίγραφα τῶν κατὰ τὴν δίκην συνταχθεισῶν ἐκθέσεων καὶ πρακτικῶν καὶ τῶν εἰς τοὺς διαιτητὰς τυχὸν ὑποβληθέντων ὑπὸ τῶν διαδίκων ὑπομνημάτων. Τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἀντιγράφων τούτων βεβαιοῖ ὁ πρόεδρος ἢ πᾶν ἄλλο πρόσωπον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἁρμόδιον πρὸς τοῦτο, κατὰ τὸν νόμον περὶ Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων.

Ἄρθρον 28.

Ὁ ὑποβάλλων τὴν αἴτησιν περὶ διαιτησίας κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 40 παράγραφοι 2, 3 καὶ 4 τοῦ νόμου 184 ἢ ἀμφότεροι οἱ αἰτοῦντες εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 40 προκαταβάλλουσιν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἔναντι ἀποδείξεως τούτου τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 18 παράγραφος 4 τοῦ νόμου 1863 προβλεπόμενα δικαιώματα διεξαγωγῆς τῆς διαιτησίας ὁριζόμενα εἰς 3 ο)ο ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς αἰτήσεως, ἐφ' ὅσον ἡ ἀξία τούτου δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν 20.000 δραχ.

Δι' ἀντικείμενον αἰτήσεως τοῦ ὁποίου ἡ ἀξία ὑπερβαίνει τὰς 20.000 δραχμὰς εἰσπράττεται διὰ τὸ ἐπὶ πλέον τοῦ ποσοῦ τούτου ὡς δικαίωμα ὑπὲρ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου 1 ο)ο. Κατώτατον ποσὸν δικαιωμάτων ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀντικειμένου τῆς αἰτήσεως ὁρίζονται δραχ. 200, ἀνώτατον τοιοῦτον δραχ. 5.000. Ἔξοδα γινόμενα ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητηρίου λ.χ. τηλεγραφικά, ἀμοιβὴ πραγματογνωμόνων κλπ. καταβάλλονται ἰδιαιτέρως παρὰ τοῦ καταδικασθέντος εἰς ταῦτα διαδίκου.

Ἐπὶ ὑποθέσεων, ἡ ἀξία τοῦ ἀντικειμένου τῶν ὁποίων εἶνε δύσκολον νὰ προσδιορισθῇ κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως, προκαταβάλλονται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐπιμελητηρίου δραχ. 200. Οἱ διαιτηταὶ εὐθὺς ὡς ἐπιληφθῶσι τῆς ἐξετάσεως τῆς ὑποθέσεως πρὸ πάσης ἔτι ἐκδόσεως ἀποφάσεως ἢ ὑπογραφῆς τῆς ἐκθέσεως τοῦ συμβιβασμοῦ, ὀφείλουσι νὰ προσδιορίσωσι τὴν ἀξίαν τοῦ ἀντικειμένου τῆς αἰτήσεως ἐφ' οὗ καταβάλλονται τὰ δικαιώματα κατὰ τὰ ἀνωτέρω.

Ματαιουμένης τῆς διαιτησίας πρὸ πάσης συνελεύσεως τῶν διαιτητῶν ἐπιστρέφεται εἰς τοὺς καταβαλόντας τὸ ἥμισυ τῶν

παρ' αὐτῶν καταβληθέντων τῷ Ταμείῳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου δικαιωμάτων, μείων τῶν τυχὸν ὑπὸ τούτου γενομένων ἐξόδων. Διὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν διαιτητῶν ὁρίζεται ἂν τις ἢ καὶ ἀμφότεροι τῶν διαδίκων θὰ ἐπιβαρυνθοῦν μὲ τὰ ἔξοδα διαιτησίας, ὡς τοιούτων θεωρουμένων τῶν προκαταβληθέντων δικαιωμάτων τοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ παντὸς ἄλλου ἐξόδου (τηλεγραφικῶν, ἀμοιβῆς πραγματογνωμόνων, ἐκτὸς ὅμως καὶ δικηγορικῆς ἀμοιβῆς), καταβαλλομένης παρ' ἑκάστου τῶν διαδίκων δι' ἑαυτόν.

Πρὶν ἢ οἱ διαιτηταὶ ἐπιληφθῶσι τῆς ὑποθέσεως βεβαιοῦνται οἱ διαιτηταὶ ἐὰν οἱ διάδικοι κατέβαλον πρὸς τὸ Ταμεῖον δικαιώματα τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Ἡ ἀμοιβὴ τῶν διαιτητῶν προσδιορίζεται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τούτων ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν Διαιτησιῶν Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐπιμελητηρίου συνερχομένης πρὸς τοῦτο εἰς τὸ τέλος ἑκάστης τριμηνίας τὸ βραδύτερον.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Φεβρουαρίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς
Γ. Μερκούρης

---

(11)

Περὶ παροχῆς ἀδείας ἐφαρμογῆς τῶν εἰδικῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ. 17 Ἰουλίου 1923 εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀνώνυμον ἑταιρείαν Στάνταρ Ὄϊλ Κόμπανυ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Δ. «περὶ εἰδικῶν διατάξεων καὶ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν», μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργῶν, παρέχομεν τὴν ἄδειαν ἐφαρμογῆς ἐπὶ τῆς ἀλλοδαπῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας «Στάνταρ Ὄϊλ Κόμπανυ Νέας Ὑόρκης» τῶν εἰδικῶν διατάξεων τοῦ ὡς ἄνω Νομοθετικοῦ Διατάγματος.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Φεβρουαρίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης
Κ. Ἀγγελόπουλος

Ἐπὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας
Γ. Μερκούρης

---

(12)

* *Περὶ κατατάξεως εἰς ἐθνικὰς βατὰς ὁδοὺς νομοῦ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας ὁδοῦ ἀπὸ Χάνι-Λιβανὴ-Φραγγίστα-Γέφυρα Μανώλη εἰς Γέφυραν Τατάρνη.*

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ὡς ἐτροποποιήθη ΓΥΞΖ' νόμου «περὶ ὁδοποιίας», ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 1926 π. ἔ. πρᾶξιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, καταστάσομεν εἰς τὰς ἐθνικὰς βατὰς ὁδοὺς τοῦ νομοῦ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας διὰ τὴν ἐφεξῆς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου συντήρησιν αὐτῆς τὴν ἀπὸ Χάνι Λιβανὴ-Φραγγίστα-Γέφυρα Μανώλη εἰς γέφυραν Τατάρνη χιλ. 40+000 ὁδόν.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Φεβρουαρίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Ι. Μεταξᾶς

---

(13)

Περὶ συστάσεως ταμείου Προνοίας Ἐλαιοπαραγωγῆς Ἀρήνης-Φυγαλείας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Ν. 3147 «περὶ συστάσεως Ταμείων Προνοίας Ἐλαιοπαραγωγῆς Κρήτης κλπ.» καὶ τὰ ὑποβληθέντα ἡμῖν ψηφίσματα τῆς πλειονότητος τῶν κοινοτήτων τῶν τέως Δήμων Ἀρήνης καὶ Φυγαλείας αἰτουμένων τὴν ἵδρυσιν Ταμείου Προνοίας Ἐλαιοπαραγωγῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

1. Τίθεται ἐν ἐφαρμογῇ εἰς τοὺς τέως δήμους Ἀρήνης καὶ Φυγαλείας ὁ νόμος 3147 «περὶ συστάσεως Ταμείου Προνοίας Ἐλαιοπαραγωγῆς Κρήτης κλπ.».

2. Συνιστᾶται Ταμεῖον Προνοίας Ἐλαιοπαραγωγῆς Ἀρήνης-Φυγαλείας, τοῦ ὁποίου περιφέρεια εἶνε οἱ τέως δῆμοι Ἀρήνης καὶ Φυγαλείας καὶ ἕδρα ἡ κωμόπολις Ζαχάρω.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Φεβρουαρίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς
Α. Παπαναστασίου

---

(14)

Περὶ συστάσεως ταμείου προνοίας Ἐλαιοπαραγωγῆς Ἀνδανείας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 12 τοῦ νόμου 3147 «περὶ συστάσεως Ταμείων Προνοίας Ἐλαιοπαραγωγῆς Κρήτης κλπ.» καὶ τὰ ὑποβληθέντα ψηφίσματα τῆς πλειονότητος τῶν κοινοτήτων τοῦ τέως δήμου Ἀνδανείας αἰτουμένων τὴν ἵδρυσιν Ταμείου Προνοίας Ἐλαιοπαραγωγῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

1. Τίθεται ἐν ἐφαρμογῇ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ τέως Δήμου Ἀνδανείας ὁ νόμος 3147 «περὶ συστάσεως Ταμείων Προνοίας Ἐλαιοπαραγωγῆς Κρήτης κλπ.».

2. Συνιστᾶται Ταμεῖον Προνοίας Ἐλαιοπαραγωγῆς Ἀνδα-

---

* Ἀναδημοσιεύεται ὡς ἐσφαλμένως δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 24 (Τεῦχος Α') τῆς 14 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

νείας τοῦ ὁποίου περιφέρεια εἶνε ὁ τέως Δῆμος Ἀνενδείας καὶ ἕδρα ἡ κωμόπολις Διαβολιτσίου.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Φεβρουαρίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς
Α. Παπαναστασίου

(15)

Περὶ κυρώσεως Κανονισμοῦ τῶν ἀσκήσεων Πεζικοῦ (Τεῦχος Α' καὶ Β').

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Κυροῦμεν τὸν ὑποβληθέντα ἡμῖν Κανονισμὸν τῶν Ἀσκήσεων τοῦ Πεζικοῦ (Τεῦχος Α' καὶ Β').

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Φεβρουαρίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸς
Α. Μαζαράκης

(16)

Διορθώσεις ἡμαρτημένων.

Ἐν τῷ κειμένῳ τοῦ Διατάγματος τῆς 17 Φεβρουαρίου 1927 «περὶ καταργήσεως τοῦ Ἀρχειοφυλακείου Κυθήρων καὶ θέσεών τινων προσωπικοῦ τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν», τοῦ δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 28 (Τεῦχος Α') τῆς 21 Φεβρουαρίου 1927 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, παρελείφθη ἐν ἄρθρῳ 1 μετὰ τὴν λέξιν «ληξιαρχικὸν» ἡ λέξις «ἀρχεῖον».

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν)

(17)

Εἰς τὸ ἀπὸ 12 Φεβρουαρίου 1927 Π. Δ. «περὶ ἱδρύσεως τμήματος Χωροφυλακῆς Πειραίως» δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 24 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς 1 Φεβρουαρίου 1927 (Τεῦχος Α') ἐπιφέρονται αἱ ἑξῆς διορθώσεις[1]:

1) Σταθμὸς Χωροφυλακῆς Βραγγιανῶν εἰς ἐνωμοτάρχης καὶ 4 χωροφύλακες.

2) Σταθμὸς Χωροφυλακῆς Μπουκοβίτσης εἰς ἐνωμοτάρχης καὶ 4 χωροφύλακες ἀντὶ ἑνὸς ἀνθυπαμοιράρχου, εἰς ἕκαστον τῶν ἀνωτέρω Σταθμῶν, ὡς ἔχει δημοσιευθῇ ἐκ παραδρομῆς.

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν)

(18)

Εἰς τὸ Διάταγμα τῆς 27 Ἰανουαρίου 1927 «περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου 1926 Διατάγματος «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 18 Ἀπριλίου 1926 Ν. Δ.» τὸ δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 17 τῆς 27 Ἰανουαρίου 1927 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (Τεῦχος Α') σελὶς 118 ὁ μετὰ τὰς λέξεις «λήγουσα πρὸ τῆς» ἀριθμὸς «1» ἐσφαλμένως καταχωρηθεὶς διορθοῦται εἰς τὸν πραγματικὸν «31».

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν)

(19)

Εἰς τὸ ἀπὸ 5 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. Διάταγμα «περὶ ὁρισμοῦ γραφικῶν καὶ μικρῶν ἐξόδων τῶν ὑπηρεσιῶν διευθύνσεως Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ», δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 21Α τῆς 7 Φεβρουαρίου 1927 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως διορθοῦνται τὰ ἑξῆς ἐξ ἐσφαλμένου ἀντιγράφου δημοσιευθέντα.

1) Ἡ φράσις τῆς πρώτης καὶ δευτέρας σειρᾶς τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 2 «ἀπὸ 1 Νοεμβρίου ἐ. ἔ.» διορθοῦνται «ἀπὸ 1 Νοεμβρίου π. ἔ.»

2) Ἡ φράσις τῆς πρώτης καὶ δευτέρας σειρᾶς τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 3 «ἀπὸ 1 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἑκάστου ἔτους» διορθοῦται ἀπὸ 1 Νοεμβρίου ἑκάστου ἔτους.

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν)

---

[1] *Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.*